

Spis treści

Wstęp	7
Część I	
Kryzys penitencjarny rodziny. Obszary problemowe i przegląd badań	13
1.1. Miejsce i rola rodziny w procesie resocjalizacji i readaptacji więźnia	15
1.2. Więźniowie w roli rodzica	24
1.3. Charakterystyka rodzin osób pozbawionych wolności. Wybrane problemy	27
1.4. Konsekwencje uwięzienia rodzica w życiu dziecka	37
Część II	
Doświadczenie izolacji penitencjarnej rodzica w perspektywie interpreta- tywnej	51
2.1. Uwięzienie rodzica jako źródło przemiany lub utraty relacji	53
2.2. Symboliczny interakcjonizm w badaniu kryzysu penitencjarnego rodziny	56
2.3. Metoda badawcza. Podejście biograficzne	62
2.3.1. Podejście Fritza Schützego. Podstawowe założenia teoretyczne	64
2.3.2. Autobiograficzny wywiad narracyjny – procedura i realizacja we wła- snych doświadczeniach badawczych	67
2.3.3. Koncepcja trajektorii cierpienia jako rama interpretacyjna	79
Część III	
Analiza biograficzna procesów trajektorii cierpienia w doświadczeniach dzieci więźniów	91
3.1. Style funkcjonowania rodzin osób skazanych na karę pozbawienia wolności	93
3.1.1. Narrator w rodzinie z incydentalnym przestępstwem jako turysta „prze- stępczego świata”	99
3.1.2. Narrator w rodzinie z karierą przestępczą jako przewodnik po „prze- stępczej rzeczywistości”	105
3.1.3. Osoby znaczące w życiu dorosłych dzieci więźniów	112
3.2. Doświadczenie aresztu rodzica	122
3.2.1. Dziecko jako uczestnik aresztowania – doświadczenie incydentalne ...	123
3.2.2. Dziecko jako uczestnik aresztowania – doświadczenie cykliczne	127
3.2.3. Wspomnienie niedoświadczone	131
3.2.4. Areszt i uwięzienie w różnych kontekstach świadomości. Uwagi zebrane ...	133

3.3. Dziecko w kryzysie izolacji penitencjarnej rodzica. Bezład i odzyskiwanie kontroli	135
3.3.1. Przeobrażenia struktury rodzin i dezorganizacja relacji w codzienności odzwierciedlone w narracji	136
3.3.2. Poszukiwanie miejsca w przeobrażonej rodzinie: dziecko starego porządku	139
3.3.3. Dezorganizacja relacji rodzeństw	145
3.3.4. Techniki neutralizacji: mitologizacja winnego ojca	146
3.3.5. Techniki odwróconej neutralizacji	155
3.4. (Auto)definiowanie piętna	163
3.4.1. Naznaczanie społeczne. Wymiary i konteksty tego, co „zewnątrzne” ...	166
3.4.2. Praktyki autostygmatyzacyjne. Zorientowanie do wewnątrz	170
3.4.3. Zarządzanie piętnem oraz taktyki kontroli informacji	175
3.5. Spotkanie w instytucji totalnej	180
3.5.1. Inicjacja i efekt pierwszego wrażenia	183
3.5.2. Rutynizacja lub wzmacnianie intensywności doświadczenia	187
3.5.3. Doświadczenie iluzyjne	192
3.5.4. Doświadczenie obojętne	195
3.5.5. Widzenie jako tradycja, odwzajemnienie lub oczekiwanie	197
3.5.6. Perspektywa pokonującego i perspektywa pokonanego – podsumowanie	199
3.5.7. Z pozycji odwiedzanego i odwiedzającego: doświadczenie podwójnej perspektywy	200
3.6. Homecomer: odbudowa relacji między dzieckiem a powracającym rodzicem	207
3.6.1. Odzyskiwanie straconego czasu	209
3.6.2. Skonfliktowani współmałżonkowie: dziecko w roli mediatora	214
3.6.3. (Nie)powroty rodziców-recydywistów	215
3.6.4. Powroty pozorne, okolicznościowe i zaznaczanie obecności	216
Część IV	
Między rekonstrukcją a interpretacją. Wokół metaforyki autobiograficznych narracji	221
4.1. Metaforyczne wymiary narracji	223
4.2. Figura narratora, opowiadacza, bohatera... ..	232
4.3. Spektakle narracyjne – wybrane przykłady	239
4.4. Styl i cechy języka przedstawień: <i>case study</i>	250
Podsumowanie	257
Zakończenie	265
Aneks. Charakterystyka narratorów: dane podstawowe	269
Bibliografia	273